Redacţiunea, Administraţiunea şi Tipografia:
BRAŞOVU, piaţa mare Nr. 22.
Scrisori nefrancate nu se primescu. Manuscripte nu se retrimitu!
Birourile de anunciuri:
Braşovu, piaţa mare Nr. 22.
Inserate mai primescŭ în Viena: Rudolf Mosse, Haasenstein & Vogler (Otto Maas), Heinrich Schalek, Alois Herndl, M. Dukes, A. Oppelik, J. Danneberg; în Budapesta: A. V. Goldberger, Anton Mezei, Eckstein Bernat; în Frankfurt: G. L. Daube; în Hamburg: A. Steiner.
Preţulu inserţiunilorŭ: o seria garmondu pe o colonă 6 cr. şi 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicări mai dese după tarifă şi învoielă.
Reclame pe pagina III-a o seria 10 cr. v. a. séu 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANULŬ LI.

„Gazeta“ iese în fie-care di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe unŭ anu 12 fl., pe şése luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
Pentru România şi străinătate:
Pe unŭ anu 40 franci, pe şese luni 20 franci, pe trei luni 10 franci.
Se prenumeră la tóte oficiele poştale din întru şi din afară şi la dd. colectori.
Abonamentulŭ pentru Braşovu:
la administraţiune, piaţa mare Nr. 22, etagiulŭ I.: pe unu anŭ 10 fl., pe şése luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr. Cu dusulu în casă: Pe unu anu 12 fl., pe şése luni 6 fl., pe trei luni 3 fl. Unu esemplaru 5 cr. v. a. seu 15 bani.
Atâtŭ abonamentele câtu şi inserţiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 140. Braşovŭ, Dumineca 26 Iunie (8 Iulie) 1888.

Nou abonamentŭ la „GAZETA TRANSILVANIEI“.

Cu 1 Iulie 1888 st. v. se deschide nou abonamentŭ la care invitâmŭ pe toţi amicii şi sprijinitorii foiei nóstre.

Preţulŭ abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria:
pe trei luni 3 fl.
pe şese luni 6 fl.
pe unŭ anŭ 12 fl.

Pentru România şi străinătate:
pe trei luni 10 franci.
pe şese luni 20 franci,
pe unŭ anŭ 40 franci.

Abonarea se póte face mai uşorŭ şi mai repede prin **mandate postale**.

Domnii, carĭ se vorŭ abona din nou, sĕ binevoéscă a scrie adresa lămuritŭ şi a arĕta şi posta ultimă.

Administraţiunea „Gazetei Transilvaniei“.

Braşovŭ, 25 Iunie st. v. 1888.

Paşalele din comitate îşĭ continuă activitatea în favórea maghiarisării pe o scară totŭ mai întinsă.

Cei mai vestiţi maghiarisătorĭ suntŭ fără îndoielă fişpanii comitatelorŭ Tĕrnava mare şi Bistriţă-Năsĕudŭ, contele Gavrilŭ Bethlen, şi baronulŭ Desideriu Banffy.

Faptulŭ celŭ mai nou alŭ fişpanului Tĕrnavei mari este unŭ ordinŭ, prin care impune oraşului Sighişora, ca de aicĭ încolo sĕ se folosĕscă în corespondenţa sa cu autorităţile administrative numai de limba maghiară.

Este ilegalŭ ordinulŭ d-nului Bethlen Gabor, dér cine se mai îngrijesce adĭ de respectarea legii, décă dênsulŭ care are datoria se-o păzéscă, îşĭ ţine de cea mai sublimă chiămare de a-o călca?

Dér, va dice careva, fişpanulŭ comitatului Tĕrnavei-marĭ póte fi unŭ mare şi puternicŭ paşă, dér nu e nicĭ elŭ de sine stătătorŭ, are şi elŭ stăpânĭ.

Aşa e, dér d-lŭ Bethlen Gabor are *carta bianca* dela mai marii sĕi în ceea ce privesce uneltirile de maghiarisare şi foile unguresci laudă călcările sale de lege făcute în scopulŭ maghiarisării, presentându-le ca unŭ deosebitŭ meritŭ, care reclamă chiar recunoscinţa guvernului.

Astfelŭ au lăudatŭ şi ordinulŭ memoratŭ, dicêndŭ că este „fórte îndreptăţitŭ“.

Representanţii oraşului Sighişora, adêncŭ mâhniţĭ din causa violării celei mai sfruntate a dreptului lorŭ de limbă, ţinŭ mare sfatŭ şi hotărĕscŭ sĕ adreseze o petiţiune cătră ministrulŭ de interne, în care sĕ apeleze în contra călcării de lege, cerêndŭ sĕ li sĕ lase şi mai departe dreptulŭ de a se întrebuinţa limba germană în scrierile lorŭ oficióse.

Aşa departe au ajunsŭ dér lucrurile la noi încâtŭ cetăţenii trebue sĕ se róge de guvernŭ sĕ-i mai ierte de a se pute folosi de drepturile, ce li le dă legea!

In orĭ-ce altŭ statŭ, unde se dă legilorŭ respectulŭ cuvenitŭ, s'ar fi putută aştepta cu siguritate într'unŭ casŭ analogŭ, că prefectulŭ care a violatŭ legea va fi destituitŭ, ér cetăţenilorŭ vătămaţĭ în dreptulŭ lorŭ li se va da cea mai deplină satisfacţiune.

La noi în Ardealŭ însĕ dreptulŭ legalŭ alŭ cetăţenilui nu mai valoréză nimicŭ, când se află faţă în faţă cu nisce celebri maghiarisatorĭ, ca fişpanii Bethlen Gabor şi Banffy Dezsŏ.

Faţă cu nisce ómenĭ „meritoşĭ“ ca aceştia guvernulŭ unguréscŭ nicĭ că ar maĭ cuteza sĕ procédă energicŭ în apĕrarea legii, căcĭ s'ar espune ca şoviniştii din dietă sĕ se redice şi sĕ-lŭ acuse, că a trădatŭ interesele şi causa maghiarismului.

Nicĭ d-lŭ Tisza nu mai este adĭ stăpânŭ peste spiritele ce le-a deslănţuitŭ politica sa neprevĕdĕtóre şi fatală.

Póte cineva sĕ-şĭ facă o ideă de marea strĕmtóre, în care s'au aflatŭ Sighişorenii după noua lovitură ce au primit'o dela paşa comitatului lorŭ, căcĭ sciau fórte bine ce disposiţiunĭ vorŭ întêmpina la guvernŭ, décă vorŭ recurge la elŭ într'o cestiune de maghiarisare.

Astfeliu şi-au disŭ bieţii ómenĭ, sĕ ne rugămŭ sĕ ne mai ierte a ne folosi de limba nóstră în sensulŭ legii.

Cestiunea décă o lege sĕ fiă séu nu respectată de cătră organele guvernului, a ajunsŭ dér a fi sub „liberala“ şi „constituţionalicésca“ stăpânire unguréscă o cestiune de bunŭ placŭ, de graţiă.

Nimicŭ nu descopere mai învederatŭ miseriile administraţiei asiatice dela noi ca acésta putere discreţionară a organelorŭ stăpânirii în aplicarea legilorŭ.

Bethlen Gabor emuléză cu Banffy Dezsŏ pe acestŭ terĕmŭ şi guvernulŭ nu numai că sufere acésta, dér încă îi mai îmbărbătéză prin deosebite distincţiunĭ.

Isprăvile baronului Banffy în comitatulŭ Bistriţa-Năsĕudŭ şi în acela alŭ Solnocŭ-Dobécei nu ne suntŭ necunoscute. Cu tóte aceste ne-a surprinsŭ ceea ce amŭ cetitŭ în corespondenţa din Valea Bârgăului, ce-o publicămŭ mai josŭ.

La o faptă hipercăzăcéscă, ca cea descrisă acolo, nu ne-amŭ aşteptatŭ nicĭ chiar din partea faimosului fişpanŭ „de modelŭ“ alŭ erei de maghiarisare.

Dér despre acésta ne reservămŭ a vorbi mai pe largŭ.

Intrevederea împĕraţilorŭ.

Diarele europene discută cu totŭ mai mare interesŭ efectele ce le póte avé visita împĕratului germanŭ la Ţarulŭ şi mai alesŭ efectele, ce le póte avé faţă cu alianţa triplă.

„Daily Kronicle“ din Londra primesce unŭ raportŭ din Berlinŭ, în care se dice, că acolo se consideră viitórea întrevedere ca unŭ actŭ de cea mai mare importanţă politică. Se speră că ne'nţelegerile ruso-germane vor fi în urma ei pe deplinŭ delăturate şi se va crea o basă pentru raporturĭ mai amicabile între Rusia şi Austro-Ungaria.

Şi ministrulŭ de esterne românŭ *Carp* sĕ se fi esprimatŭ, după „Correspondance de L'Est“, că a primitŭ, din convorbirile sale cu cancelarulŭ germanŭ şi cu contele Kalnoky, impresiunea, că se speră mai multŭ ca orĭ şi când în susţinerea păcii şi că numai dela Rusia depinde, ca pacea sĕ fiă durabilă; pasulŭ întreprinsŭ de împĕratulŭ Wilhelmŭ II are de scopŭ de a satisface câtŭ se póte mai multŭ sensibilităţii Rusiei.

„Gazeta Crucii“ din Berlinŭ asemenea crede, că întâlnirea împĕraţilorŭ va aduce cu sine, celŭ puţinŭ pentru câţĭ-va anĭ, delăturarea periculului de rĕsboiu de-óre-ce pentru durată contrastele dintre Rusia, Austro-Ungaria, Anglia şi Italia nu se potŭ delătura. Numita fóiă atribue acestŭ succesŭ cancelarului Bismark, care nicĭ odată nu şi-a perdutŭ speranţa întru o împăcare a intereselorŭ Rusiei cu ale Austro-Ungariei. Austria renunţă la estinderea sa spre Macedonia, rĕmâne însĕ în posesiunea Bosniei şi Herţegovinei, ér influinţa ei asupra Serbiei nu se va considera ca inimică Rusiei. Neresolvată este încă cestiunea raporturilorŭ Rusiei cătră Bulgaria, dér se aşteptă o înţelegere asupra acestei cestiunĭ. Póte că vorŭ primi puterile, ca în Bulgaria sĕ fiă unŭ Rusŭ ministru de rĕsboiu şi póte că nu vorŭ mai considera acésta ca unŭ periculŭ pentru autonomia ţĕrei, décă se vorŭ da garanţiile necesare.

Aşa vorbesce „Gazeta Crucii,“ ér „Gazeta de Magdeburg,“ vrêndŭ sĕ liniştéscă pe Austro-Ungaria, scrie: Cultivarea raporturilorŭ amicale cătră Rusia este o dorinţă de căpetenia a împĕratului Wilhelm, dér orĭ ce atacŭ îndreptat asupra Austriei ar fi consideratŭ ca unŭ atacŭ asupra Germaniei, care pretinde apĕrare.

In fine mai înregistrămŭ vocea unei foi oficióse germane „Rheinisch-Westphälische Ztg.“ care dice:

„Este fórte probabilŭ, după cum se vede în cercurile diplomatice, că şi acuma se va manifesta în Austro-Ungaria acelŭ curentŭ, faţă cu care politica germană are nenorocirea, de a căde în disgraţiă deosebită tocmai atuncĭ, când se află mai bine în posiţiune de a lucra pentru o înţelegere între Austro-Ungaria şi Rusia.“

Numita fóiă predice órecare rĕcire a raporturilorŭ dintre Berlinŭ şi Viena. Dér, dice ea, asemenĭ simptome sĕ nu se ia în sensŭ prea tragicŭ, căcĭ „Austria lucră de capulŭ ei.“

SCIRILE DILEI.

Din *Valea Bârgăului* ni-se comunică următórele: „Alteţa Sa *archiducele Rainer*, la re'ntorcerea sa din Bucovina, în 25 Iunie c. *fù salutată de Românii de pe la Bârgău* în frunte cu părintele Vrăşmaşŭ. Alteţa Sa lĭ-a mulţămitŭ cu multă afabilitate pentru buna primire, s'a întreţinutŭ mai multŭ timpŭ cu inteligenţa şi fruntaşii ţĕranĭ, informându-se de starea şi referinţele lorŭ. Pe lângă acestea, Alteţa Sa a admiratŭ multŭ *înfăţişarea maiestatică şi portulŭ naţionalŭ* alŭ femeilorŭ române. Astfeliu încântatŭ, după ce mai mulţămi odată pentru buna primire, şi-a continuatŭ calea spre Bistriţă.“

***

Dlŭ *Alexandru Micu*, noulŭ canonicŭ din Blaşŭ, fŭ introdusŭ în diua de 3 Iulie n. c. în postulŭ de *directorŭ alŭ gimnasiului* românŭ de acolo.

***

Comassările în Sebeşulŭ săsescŭ au începutŭ încă în luna trecută. Insĕmnată parte din locuitorĭ însĕ nu suntŭ mulţămiţĭ cu modulŭ cum se face comassarea şi între aceştia suntŭ mai vertosŭ locuitorii românĭ, carĭ se credŭ a fi păgubiţĭ. Din causa acésta Românii au cerutŭ intervenirea d-lui advocatŭ din Turda Dr. Raţŭ, şi se crede, scrie „K. r.,“ că le va succede a întrerupe pentru astădată continuarea comassărei începute.

***

Lunĭ *27 Iunie v. c. va fi o eclipsă parţială de sóre.* Eclipsa va începe la órele 6.35 m. dimineţa şi se va sfêrşi la órele 9.58 m. Eclipsa va fi visibilă şi în partea de médă-di a oceanului Indianŭ.

***

Cetimŭ în „Rom. liberă“: „Societatea studenţilorŭ *„România Jună,“* din Viena, a trămisŭ M. S. Reginei nóstre unŭ esemplarŭ cu o legătură fără semănŭ din *Anuarulŭ societăţii* unde se cuprinde şi una din fermecătórele novele ale Carmen Sylvei.

***

D-nu Doctorŭ *E. Puşcariu* a fostŭ numitŭ medicŭ inoculatorŭ la institutulŭ bacteorologicŭ din Bucuresci. Se scie, că în acestŭ laborator s'au începutŭ inoculările cu virusulŭ rabicŭ la aceia, carĭ au fostŭ muşcaţĭ de canĭ turbaţĭ.

***

Dlŭ *Haşdĕu* s'a re'ntorsŭ în Bucurescĭ din Viena, unde a fostŭ pentru a'şĭ cerceta pe fiiă-sa, care fusese greu bolnavă şi pe care la re'ntórcere a lăsat'o sănĕtósă. Asemenea, scriu diarele din Bucuresci, s'a reintorsŭ acasă şi d-lŭ *N. Densuşianu*, care a fostŭ prin Dalmaţia şi Italia spre a studia documente privitóre la Românĭ.

***

Unŭ numĕrŭ de comercianţĭ românĭ din Bucuresci, — scrie „România“ — s'au hotărîtŭ a se constitui în comitetŭ spre a face apelŭ ca comerţulŭ din Bucuresci *sĕ expună la exposiţiunea universală din 1889, dela Parisŭ.*

***

După cum vestescŭ foile din Bucurescĭ, d-nii doctorĭ *Babeşŭ* şi *Calenderu* vorŭ pleca în curêndŭ la Parisŭ, pentru a lua parte la unŭ congresŭ medicalŭ naţionalŭ, unde suntŭ specialŭ invitaţĭ.

***

Sgomotulŭ, că fostulŭ generalŭ *Maicanŭ* ar fi înebunitŭ îlŭ desminte, după informaţii sigure, „Telegrafulŭ“ din Bucuresci: „D. Maicanŭ se află în deplină sănĕtate. Dênsulŭ este numai atinsŭ de o adêncă întristare.“

***

„Curierulŭ“ din Iaşĭ anunţă, că Duminecă 19 Iunie st. v. au plecatŭ spre America 23 Evrei.

***

„Gil Blas“ din Parisŭ scrie: „In sfêrşitŭ directorii dela Opera Comică din Parisŭ, au găsitŭ cântăréţa visată de ei pentru rolulŭ „Julietei“ în noua operă a maiestrului Gounod. E o tênĕră *cântăréţă română*, pe care directorii au admirat'o într'unŭ duo din actulŭ alŭ treilea din „Hughenoţii.“ Tênĕra cântăréţă (gazeta nu ne spune numele ei) a cântatŭ rolulŭ Julietei spre marea satis

facere a maiestrului Gounod, care asista la repetiţiă.

***

Ancheta făcută la fabrica dela *Azuga* adeveresce, că foculŭ a fostŭ pusŭ de 3 *lucrătorĭ streinĭ*, carĭ au şi disparutŭ de acolo.

Corespondenţa „Gazetei Transilvaniei."

Valea Bârgăului, în Iunie 1888.

Esamene la scóla de statŭ pentru fetiţe şi la scóla fundaţională din Borgo-Prundŭ. O nouă ordonanţă a lui Banffy.

Onorate d-le Redactorŭ! La începutulŭ lunei curente s'a ţinutŭ sub preşedinţa inspectorului reg. ung. de scóle Havasy esamenŭ cu elevele dela scóla de statŭ din B.-Prundŭ. In ce privesce succesulŭ esamenului nu voiescŭ a mĕ pronunţa, deórece sciutŭ e, că succesulŭ unui esamenŭ la o scólă de statŭ cu elevii nemaghiarĭ nu constă decâtŭ în desteritatea de a gângăvi câteva cuvinte sĕu fiă chiar şi ḑicerĭ rĕu pronunţate şi învĕţate de rostŭ în limba ungurésca.

La atâta desteritate au ajunsŭ şi elevele dela scóla de statŭ din B.-Prundŭ şi prin urmare, esamenulŭ a fostŭ încoronatŭ cu succesŭ, mai marii scólei au fostŭ îndestuliţĭ şi învĕţătórea a fostŭ lăudată, căcĭ vedĭ.... în acestŭ ţinutŭ *neaoşŭ românescŭ* şĭ-a priceputŭ şi îndeplinitŭ misiunea. Dêr ce e mai multŭ şi pe neofitulŭ maghiarŭ Havasy l'a pré mulţămitŭ, căcĭ i-a cântatŭ, la inimă vedĭ Dómne, — uugaresce.

Vrednicŭ de amintitŭ e, că precum într'alţĭ anĭ şi în prima jumĕtate a anului c. totŭ aşa şi în cea de a doua elevele române carĭ frecventéză acéstă scólă *au rĕmasŭ fără propunerea studiului religiunei,* căcĭ câteva rugăciunĭ şi principii dogmatice rĕu învĕţate de rostŭ în limba ungurésca, şi câteva rugăciunĭ greşitŭ recitate românesce apoi propuse şi întrebate în limba ungurésca dintr'o parte necompetentă şi necualificată pentru atare studiu, eu credŭ, că numai ca studiu alŭ religiunei, (şi încă românescŭ) nu póte fi consideratŭ. Ei ş'apoi acésta părinţilorŭ ce'şĭ trimitŭ copilele la amintita scólă încă totŭ nu le e bătĕtorŭ la ochĭ? Nu suntŭ ei jaluzĭ de rugăciunile şi credinţa strămoşéscă, care într'o limbă streină se schimonosescŭ?

Totŭ în 8 Iunie sub preşedinţa lui Havasy şi a delegatului din partea fondurilorŭ din Năsĕudŭ, d-lŭ Ion Ciocanŭ, s'a ţinutŭ esamenŭ şi cu elevii dela scóla fundaţională cu 4 clase din Borgo-Prundŭ. Esamenulŭ în tóte 4 clasele a reuşitŭ bine, ceea ce servesce spre laudă domnilorŭ învĕţătorĭ dela acéstă scólă. — Havasy în parte încă a fostŭ îndestulitŭ cu esamenulŭ, căcĭ rĕspunsurile elevilorŭ din limba ungurésca de care numai se interesézā, au fostŭ mulţumitóre. — Am ḑisŭ înadinsŭ că numai în parte a fostŭ mulţumitŭ, deórece inspectorulŭ Havasy abusândŭ de lege a poftitŭ ca învĕţătorulŭ de cantŭ sĕ-i cânte cu elevii românĭ — à la scóla de statŭ — şi ungurесe. — Şi fiind-că institutorulŭ de cantŭ potrivitŭ i-a rĕspunsŭ, că aşa nu i-a învĕţatŭ a cânta, inspectorele şĭ-a esprimatŭ printr'unŭ „elég rosz, hogy nem tanult (Destulŭ de rĕu că nu i-ai învĕţatŭ) nemulţămirea că curiósa-i poftă nelegală nu i s'a îndeplinitŭ.

Intru adevĕrŭ, curióse pofte mai au faţă cu scólele nemaghiare personóle însărcinate din partea cârmuirei cu supraveghearea instrucţiunei, căcĭ în escesulŭ lorŭ de zelŭ, nu caută décă progresulŭ sciinţificŭ în cutare scólă nemaghiară e îndestulitorŭ, ci numai că óre sciu elevii vorbi, declama, cânta ungurесe pentru ca mai apoi sĕ pretindă dela dênşii ca sĕ scie şi juca ungurесe. C'unŭ cuvêntŭ, astăḑĭ la noi mai marii scólelor — bagsêmă la comanda stăpânirei — se încércă a face din scólele nóstre nisce laboratorie de sporire a elementului maghiarŭ din nemaghiarĭ.

Cu data de 21 Februariu a. c. faimosulŭ şefŭ alŭ comitatului nostru, baronulŭ Bánffy, în puterea sa de Comisarŭ regescŭ a îndreptatŭ prin Comisiunea administratóre de fondurile grăniţăresci din Năsĕudŭ cătră învĕţătorii dela şcólele fundaţionale o *nouă faimósă ordonanţă* pe care în copiă fidelă vĭ-o alăturŭ. E faimósă şi fórte caracteristică acéstă ordonanţă şi vrednică de a fi cunoscută în cercurĭ mai largĭ*) din tóte punctele de vedere.

Căcĭ c'unŭ modŭ întru adevĕrŭ despoticŭ şi demnŭ de unŭ paşă turcescŭ — dêr nicĭdecum de unŭ şefŭ Comitatensŭ într'unŭ statŭ constituţionalŭ — dupăcum se pretinde a fi şi statulŭ acesta — recomandă, ba *porunceesce* în puterea lui de comisariu regescŭ învĕţătorilorŭ dela şcólele fundaţionale din fost'a graniţă, ca părăsindŭ vestita Reuniune învĕţătorescă *„Mariana"*, la care până acum erau membri, sĕ se înscrie ca membri la *Reuniunea comitatensă ungurescă* de nou înfiinţată.

Ba ce e mai multŭ, nu-i întrébă că voescŭ orĭ nu, ci dela data ordonanţei aviséză pe perceptoratulŭ fondurilorŭ din Năsĕudŭ, ca sĕ le şi tragă din salariu tacsa anuală de membru de 2 fl. v. a. şi sub pedépsă îĭ îndatoresce de a frecventa şedinţele acestei Reuniunĭ fără de a avé în vedere orĭ de învĕţătorii românĭ dela amintitele şcóle din punctŭ de vedere didacticŭ vorŭ profita ceva dela şedinţele acelei Reuniunĭ, unde tóte lucrurile se pertractéză în limba ungurésca, pe care cea mai mare parte din învĕţătorĭ abia o pricepŭ într'atâta, ca în şcólă sĕ pótă satisface legei.

Şi în faţa acestei ordonanţe *ce facŭ mai marii şcólelorŭ nóstre şi ce învĕţătorii?*

Toţĭ stau ca încremeniţĭ, precum au statŭ şi atuncĭ, când s'au desbrăcatŭ aceste şcóle de caracterulŭ lorŭ confesionalŭ şi nu întreprindŭ nicĭ unŭ pasŭ spre înfrânarea curióselorŭ pofte ale d-lui comisarŭ regescŭ.

Şi până când?!...

Bârgăuanulŭ.

*) O vomu publica'o in traducere in unulu din numerii viitori. *Red.*

Intêmplărĭ diferite.

Muşcatŭ de viperă. Locuitorulŭ Draga Costa din Belinţĭ, comitatulŭ Timişórei, se culcă în câmpŭ şi adurmi. Când s'a deşteptatŭ din somnŭ, observă că la gâtŭ are o mică umflătură, căreia însĕ nu i-a datŭ nicĭ o importanţă. Séra, înainte de culcare, când îşĭ desbrăcă hainele, spre marea lui spaimă, vĕḑù o viperă, pe care tótă ḑiua a purtat'o la gâtŭ. Atuncĭ se convinse nefericitulŭ omŭ, că umflătura dela gâtŭ, care devenea totŭ mai mare şi'i causa durerĭ totŭ mai nesuferibile, a provenitŭ din muşcătura afurisitei vipere. Trimise în grabă după medicŭ, dêr mediculŭ nu-i mai putŭ ajuta nimicŭ. Totŭ sângele 'i se inveninase şi după o suferinţă de câteva óre, muri.

Grindină. In comitatulŭ Albei de josŭ grindina a causatŭ pagube enorme; a nimicitŭ mai cu totulŭ sĕmĕnăturile comunelorŭ: *Hiria, Cisteiu, Silvaşulŭ românŭ, Spenlaca, Turda română, Fărău, Ciacalaca* şi altele. Observămŭ, că în acestŭ comitatŭ restanţele de dare din anii trecuţĭ suntŭ fórte marĭ. — N'a rĕmasŭ scutită de grindină nicĭ *Câmpia.* Pe hotarulŭ comunei *Budatelecŭ* o furtună violentă împreunată cu plóiă mare şi grindină a nimicitŭ în ḑiua de 29 Iunie tóte sĕmĕnăturile, legumile şi pómele.

Din *România* se raportéză, că Duminecă la óra 1 p. m. o ploie cu grindină ca nuca a bêntuitŭ renumitele vii dela *Odobeştĭ* precum şi la *Focşanĭ* şi *Tecuciu*; grindina a bântuitŭ mai multe moşii din aceste judeţe, distrugêndŭ alocurea cu desĕvêrşire recolta. Pagubele suntŭ colosale.

Pisicĭ turbate. In Budapesta au fostŭ muşcate mai multe persóne de pisicĭ turbate. Intr'o singură ḑi fură muşcate 6 persóne, în altă ḑi 4. Poliţia a luatŭ mĕsurĭ pentru stêrpirea tuturorŭ pisicelorŭ. Poliţiştii umblă din casă în casă sĕ le prindă. Cocónele se opunŭ, plângŭ şi se tânguescŭ pentru perderea bunelorŭ lorŭ amice. Sgomotŭ şi confusiă grozavă. Cârdurĭ întregĭ de pisicĭ alérgă pe stradele Budapestei miuindŭ. Unele din ele s'au fostŭ ascunsŭ în ruinele universităţii celei vechĭ, de unde poliţiştii le-au scosŭ cu ajutorulŭ cânilorŭ. Parte din ele au fostŭ sfâşiate de cânĭ, parte au fostŭ împuşcate. O singură pisică s'a mântuitŭ de mórte urcându-se pe turnulŭ bisericei universităţii şi cu tóte că poliţiştii o păziau mereu, credêndŭ că e turbată, pisica avŭ bărbăţia de a nu se preda 4 ḑile întregĭ, până când în urmă păzitorulŭ turnului o sili sĕ se cobóre între glónţele poliţiştilorŭ. Numai fórte puţine pisicĭ din Budapesta au pututŭ scăpa de mórte, rĕmânêndŭ ascunse prin cele mai estreme unghețe. Cânii de prin case suntŭ asemenea dearêndulŭ cercetaţĭ şi visitaţĭ cu deamĕruntulŭ.

Rĕsbunarea unei amante. Intr'unŭ oraşelŭ din Ungaria plimbându-se ḑilele trecute pe strade unŭ tinĕrŭ neguţătorŭ cu fidanţata lui, de-odată se apropiă de ei figura unui bărbatŭ frumuşelŭ tinerelŭ şi elegantŭ îmbrăcatŭ. „Domnişóră!" — ḑise străina figură adresându-se cătră logodnică — „logodniculŭ d-tale este unŭ omŭ de nimica, care şĭ-a părăsitŭ amanta şi unŭ copilaşŭ, ce l'a avutŭ cu ea. Poţĭ sĕ-lŭ iai de bărbatŭ, eu nu mĕ opunŭ, dêr mĭ-am pusŭ de gândŭ sĕ'mĭ rĕsbunŭ. Ḑicêndŭ acestea, aplică cu bastonulŭ, ce'lŭ avea în mână, câteva loviturĭ sdravene peste faţa logodnicului. Logodnica, vĕḑêndŭ periculŭ, o luă la sănĕtósa. Atentatorulŭ se lăsă de bună voiă sĕ fiă escortatŭ la poliţiă, unde se descoperi, că elŭ e femeia, care a întreţinutŭ relaţii de amorŭ cu infidelulŭ logodnicŭ, dela care avea şi unŭ copilŭ. S'a îmbrăcatŭ în haine bărbătescĭ numai pentru ca sĕ se pótă apropia de elŭ spre a-şĭ rĕsbuna, căcĭ infidelulŭ ei amantŭ încungiura orĭ-ce ocasiune de a se întêlni cu ea.

Literatură.

„Fóia bisericéscă şi scolastică." organŭ alŭ provinciei metropolitane gr. cat. de Alba-Iulia şi Făgăraşŭ, apare de 2 orĭ pe lună în Blaşŭ. Redactorĭ: Dr. I. Raţŭ şi Alex. Uilăcanŭ. — Nr. 19 dela 1 Iulie cuprinde în partea bisericéscă: Tatălŭ nostru (unŭ ciclu de meditaţiunĭ), de Dr. Victorŭ Szmigelski. — Asociaţiunea „Perşeiu" ca institutŭ de păstrare şi creditŭ, de Ludovicŭ Mărcuşŭ. — Epistola episcopului Gregoriu Maiorŭ din dtto 5 Dec. 1780 cătră Nunţiulŭ apostolicŭ din Viena în traducere românéscă. — Şematismulŭ bisericei cat. din an. 1888. — Varietăţĭ. In partea scolastică: Ceremoniile nupţialĭ la Romanii anticĭ, de O. Bonfiniu. — Cunoscinţe din istoria educaţiunei şi a

---

FOILETONULŬ „GAZ. TRANS."

RÎSU

(3) poveste

de **Raoul de Najac.**

II.

Cam peste unŭ ceasŭ de umbletŭ, Lacrima ḑise Rîsului: „Am sositŭ". Şi-i arĕtă cu degetulŭ unŭ monumentŭ de terracotă, care avea forma unui vasŭ etruscŭ.

„Aci locuesce fratele meu, ḑise dênsa. Anticvarii decoréză locuinţa asta cu numele de urnă lacrimătóriă".

Rîsu se înfiorà. Nu vrù sĕ intre în urnă, dêr Lacrima 'lŭ asigură, că ar simţi multă plăcere sĕ'lŭ recomande fratelui ei. Rîsu se învoi sĕ între.

In nóptea aceea tóte rudele Lacrimii se strînseserā în urnă.

Mărimea taliei lorŭ varia între trei şi cincĭ policarĭ. Erau galbenĭ la faţă şi mânile şi piciórele le erau mai multŭ uscate. Omenii purtau o tunică négră, femeile o rochiă albă.

Fiă-care se grăbi sĕ sărute pe Lacrima. Toţĭ se uitară cu dispreţŭ la Rîsu.

„Frate, ḑise Lacrima unui tĕnĕrŭ care-i semĕna ca douĕ picăturĭ de apă — te rogŭ sĕ primescĭ în căminulŭ tĕu pe unŭ cavalerŭ amabilŭ, care a îngrijitŭ de mine de când am picatŭ din ochiulŭ d-nei Paiu şi până aicĭ".

Fratele întrebă pe Rîsŭ: „Cui trebue sĕ mulţumescŭ pentru îngrijirea avută pentru soru-mea?"

Rîsu spuse cine era.

Fratele şi rudele décă ar fi fostŭ muşcate de o muscă veninósă n'ar fi arĕtatŭ o groză mai mare.

„O sĕ te pedepsimŭ pentru cutezanţa ta! ḑise fratele rĕstitŭ.

— Dêr cine eştĭ d-ta, ca sĕ 'mĭ vorbeşcĭ ast-felŭ? întrebă Rîsu.

— „Sunt unŭ plânsŭ".

Şi rudele ḑiseră unulŭ după altulŭ: „Eu sunt unŭ suspinŭ.

— Eu sunt o spăimântare.

— Eu sunt o suferinţă.

— Eu sunt unŭ sughiţŭ.

— Eu sunt unŭ cântecŭ de jale.

— Eu sunt unŭ plânsŭ cu hohotŭ.

— Eu sunt unŭ gĕmĕtŭ.

— Eu sunt o plângere désă şi fără vreme.

— Eu sunt o întristare mare.

— Eu sunt o mâhnire.

— Eu sunt o durere.

— Eu sunt o tristeţă.

— Eu sunt o desperare.

— Eu o nenorocire.

— Eu sunt unŭ „requiem".

Rîsu înţelese că loculŭ lui nu era în urmă. Cu tóte astea dragostea ce prinsese pentru Lacrimă nu'lŭ lăsa sĕ plece înapoi.

— Pentru ce nu învêrteşcĭ buzduganu? ḑise încetŭ Rîsului o damă, care până atuncĭ nu deschisese gura.

— Nu mĭ-a venitŭ în minte, rĕspunse elŭ.

— Pentru că 'ţĭ sunt verişóră, d'acea iau îndrăznéla sĕ 'ţĭ dau sfatu ĕsta: eu sunt o strîmbare".

După ce sĕrută mâna verişórei sale ca semnŭ de recunoscinţă, Rîsu îşĭ scutură buzduganu şi feţele posomorîte ale requiemului, a nenorocirii, a desperării, a tristeţii, a durerii, a mâhnirii, a întristării marĭ, a plângerii dese şi fără vreme, a gemetului, a plânsului cu hohotŭ, a cântecului de jale, a sughiţului, a suferinţii, a înspăimântării şi a suspinului se înveseliră.

Lacrima, ne mai fiindŭ galeşe, zîmbi prietenului sĕu.

Plânsu strînse cu dragŭ pe Rîsŭ la pieptŭ.

„Oh! sĕ nu ne mai părăsescĭ! îi ḑise elŭ. Fi din familia nóstră. Insóră-te cu Lacrima.

— D-le, rĕspunse Rîsu, dorinţa mea cea mai aprinsă este ca din încântătórea d-tale soră sĕ facŭ tovarăşa ḑilelorŭ mele. Dêr, mai nainte d'a mĕ însura, sunt datorŭ sĕ înplinescŭ o datoriă: am juratŭ zînii Aerului sĕ vindecŭ pe d. Paiu.

— Crudele, murmură Lacrima, vrêi sĕ mĕ şi părăseşcĭ!

— După ce s'o face nunta, ḑise strîmbătura, o sĕ ai destulă vreme sĕ vindecĭ pe d-nu Paiu".

Rîsu trebui sĕ priméscă.

III.

După ce bătù mieḑu nopţii la tóte bisericile din Bayeux, zina Aerului, a cărei stea se 'nvêrtea pe d'asupra oraşului, se năpusti afară din palatŭ.

Mulţumită aripilorŭ ei marĭ, străbătù fórte repede depărtarea care o despărţea de d-nu Paiu.

Tocmai pe când intra ea, doctorii eşiau. Ii întrebà, décă d-nu Paiu se vindecase. Ei îi rĕspunseră că nu.

„N'a datŭ încă ochĭ cu Rîsu? întrebă ea.

— Nu credŭ — rĕspunse Onos.

— Pentru ce?

— Nu sciu, rĕspunse Anser.

— „Minţiţĭ!" ḑise zîna.

Şi trase doctorilorŭ câte o palmă.

Numai decâtŭ Onos se prefăcŭ în măgarŭ şi Anser în gâscă.

Amêndouĕ dobitócele spuseră că Rîsu nu putuse sĕ între în castelŭ.

Zîna lăsă şi pe măgarŭ şi pe gâscă ca sĕ caute pe Rîsŭ. Trecêndŭ pe sub ferestră, unde ne aducemŭ aminte că şedea d-na Paiu şi se uita la lună, simţi că-i picà o picătură de apă pe vêrfu nasului.

„O sĕ se strice vremea!" gândi zîna.

instrucţiunei, de M. Popŭ, prof. — Influinţa educaţiunei asupra sănĕtăţii, de Dr. I. Uilăcanŭ. — Desertulŭ şi caravanele. — Plóia (poesiă) de G. Simu. — Ḑiarulŭ economului. — Lucrările în acéstă lună. — Veninulŭ de şerpe. — Varietăţĭ.

SCIRĬ TELEGRAFICE.

Sibiiu, 6 Iulie. Comisarulŭ românŭ, generalulŭ Pencovicĭ, a sositŭ aicĭ şi s'au începutŭ tractările cu comisarulŭ unguresců conte Bethlen şi cu generalulŭ Fabinyi în privinţa regulărei graniţei. S'a stabilitŭ deocamdată o înţelegere, care este aptă de a delătura greutăţile ivite şi de a accelera lucrările.

Cracovia, 6 Iulie. Marale duce Vladimir s'a esprimatŭ la banchetulŭ din Varşovia, că cu ocasiunea presenţei sale din urmă în Berlinŭ şi-a câştigatŭ convingerea, că actualulŭ împĕratŭ germanŭ este amiculŭ sincerŭ alŭ Rusiei şi că este gata de a deveni aliatulŭ ei. Marele duce asigură în fine, că trupele rusescĭ nu vorŭ lupta în contra armatei germane.

Berlinŭ, 6 Iulie. Din isvorŭ autenticŭ se comunică, că împĕratulŭ Wilhelm va călĕtori la Viena în luna lui Septemvre spre a visita pe împĕratulŭ Franciscŭ Iosifŭ.

Raportulŭ oficialŭ ce cuprinde istoria bólei rĕposatului împĕratŭ Fridericŭ va apăré mâne.

Londra, 6 Iulie. (Scirea lui „Standard"). Esistă proiectulŭ unei căsĕtorii a prinţului de corónă rusescŭ cu o soră a împĕratului Wilhelm. Principele Bismark e învoitŭ cu acestŭ planŭ.

Parisŭ, 7 Iulie. Poliţia a confiscatŭ unŭ manifestŭ alŭ contelui de Parisŭ, care a fostŭ trimis comitetelorŭ roialiste spre a fi împărţitŭ primarilorŭ. Republicanii cerŭ ca dispositiunile administrative şi legislative sĕ fiă înăsprite faţă cu propaganda roialistă. Drépta (monarchiştii) va face din incidentulŭ confiscării manifestului o interpelare în şedinţa de aḑi a camerei.

Bruxella, 7 Iulie. „Nord" sperézǎ, că întrevederea împĕratului Wilhelm cu Ţarulŭ va aduce cu sine o soluţiune pacinică a cestiunei bulgare.

Varşovia, 7 Iulie. Cestiunea privitóre la aprovisionarea cu victualii pentru casulŭ unei asediărĭ s'a hotărîtŭ. Se vorŭ construi marĭ magazinurĭ, móre de vaporŭ, brutării. Intărirea posturilorŭ pentru paza fruntariei se face cu mare grabă. S'a trimisŭ la graniţă şi cavaleria.

Constantinopolŭ, 7 Iulie. In cercurile guvernului turcescŭ nu se scie nimicŭ de reînceperea acţiunei diplomatice a Rusiei în cestiunea Bulgariei.

DIVERSE.

S'a sfĕrşitŭ. După o căsnicià de duoi anĭ, dómna se plânge cătră domnulŭ: — Ah, ce iute s'a sfĕrşitŭ iubirea ta. — Nu mai iute decâtŭ ḑestrea ta.

Maimuţe la muncă. Unŭ jurnalŭ din Rio de Ianeiro spune, că la o moşiă mare din Brazilia, unde se cultivézǎ cânepă, se folosescŭ două-ḑecĭ de maimuţe, pentru ca sĕ taiă şi sĕ prepare cânepa. Proprietarii suntŭ cu multŭ mai mulţămiţĭ cu aceste animale, decâtŭ cu poporaţiunea négră, căcĭ lucrézǎ multŭ mai iute şi întreţinerea lorŭ este mai eftină.

Justiţiă americană. Nu de multŭ curtea cu juraţĭ din Cincinnati a găsitŭ, că birtaşulŭ Munzebrock e vinovatŭ pentru-că a vêndutŭ unŭ paharŭ de bere *intr'o Duminecă* şi judecătorulŭ l'a condamnatŭ. Legea prescrie pentru acéstă crimă pedépsă de închisóre şi amendă în banĭ şi astfelŭ nenorocitulŭ a fostŭ condamnatŭ la 50 şilingĭ amendă şi închisóre de 10 ḑile. Condamnatului nu i s'a permisŭ ca sĕ se ducă până acasă, deşi elŭ a declaratŭ, că vré sĕ facă recursŭ. S'a respinsŭ şi cererea ca sĕ se pótă duce la închisóre în trăsura-i proprià. Elŭ a fostŭ transportatŭ cu alţĭ criminalĭ şi în puşcăriă l'au tunsŭ şi rasŭ. Acolo e pusŭ sĕ spele podinile. Germanii din America suntŭ indignaţĭ de acésta şi se organisézǎ pretutindenĭ sĕ resiste contra acestui modŭ de a mânui legile cele nouĕ.

Statistica Basarabiei în 1873. Provincia Basarabia se împarte administrativŭ în 7 judeţe („uesdi"). Numĕrulŭ locuitorilorŭ este împărţitŭ astfelŭ: Ruşĭ 224,304; Bulgarĭ 40,644; Germanĭ 60,501; Moldovenĭ 1,200,366; Ovreĭ 189,590; Ţiganĭ 32,953; Grecĭ 5,700; Armenĭ 2,358.

O sinucidere cu dinamită. Durand Carol în vêrstă de 61 anĭ, s'a sinucisŭ acasă la elŭ, la Montluçon, dândŭ focŭ unui cartuşŭ de dinamită, pe care şi'lŭ pusese pe burtă. Când alergară vecinii la sgomotulŭ detunăturei, i-au găsitŭ corpulŭ lui Durand făşii; maţele nenorocitului fuseseră aruncate până în tavanŭ unde şedeau acuma lipite; ḑidurile odăiei erau pline de sânge, care ţîşnise în tóte direcţiunile. Numai capulŭ despărţitŭ de trunchiu era mai puţinŭ sdrobitŭ.

Casei s'au făcutŭ asemenea mai multe stricăciunĭ, gémurile tóte s'au spartŭ şi acoperişulŭ s'au găuritŭ în mai multe locurĭ. Esplosia a sguduitŭ asemenea şi mai multe case de prin prejurŭ.

Făcêndu-se cercetare, s'a descoperitŭ, că Durand nu trăia bine cu nevasta-sa. Din acéstă pricină 'şĭ-a pusŭ capĕtŭ ḑilelorŭ sale.

O glumă studenţéscă. Pe podulŭ „Ferdinand" dela Graţŭ steteau doi domnĭ, carĭ aveau unŭ aerŭ fórte seriosŭ. Unulŭ din ei scóse din buzunarŭ unŭ şinorŭ, unŭ capĕtŭ alŭ şinorului îlŭ puse în mâna colegului sĕu, ér elŭ se duse cu celalaltŭ capĕtŭ de partea contrară a podului, astfeliu că şinorulŭ era întinsŭ dealatulŭ podului, oprindŭ prin acésta comunicaţiunea. Publiculŭ trecĕtorŭ, care se adună în mare numĕrŭ de o parte şi de alta a şinorului, credea că respectivii domnĭ suntŭ nisce ingínerĭ şi că în momentulŭ de faţă ai esecută vre-o mĕsurare. Statura imposantă a unuia dintre domnĭ, precum şi barba lui respectabilă, apoi faţa seriósă ce-o făceau amêndoi în decursulŭ acestei „lucrărĭ", ii sprijini multŭ în a înşela publiculŭ.

Mĕsurarea dură multŭ timpŭ; unii dintre trecĕtorĭ, ne mai avêndŭ răbdare sĕ aştepte, îşĭ permiseră sĕ se plece pe sub şinorŭ şi astfelŭ sĕ-şĭ continue calea; cei mai mulţĭ însĕ nu-şĭ luară cutezanţa sĕ facă acéstă conturbare d-lorŭ ingínerĭ şi se hotărîră sĕ mai aştepte. Dela unŭ timpŭ unulŭ din ei puse capĕtulŭ şinorului (şeretului) în mâna unui trecĕtorŭ străinŭ, rugându-lŭ sĕ-lŭ ţină până sĕ va sfătui puţinŭ cu colegul sĕu. După ce merse la colegulŭ sĕu, acesta încă rugă pe unŭ altŭ trecĕtorŭ străinŭ sĕ-i ţină capĕtulŭ şinorului pe câtva timpŭ, apoi se depărtară amêndoi cu paşĭ iuţĭ. Străinii credeau că au vre-o afacere urgentă şi că se vorŭ întórce repede, ei însĕ nu s'au mai reîntorsŭ; cei doi trecĕtorĭ au rĕmasŭ cu şinorulŭ în mână şi abia după ce publiculŭ trecĕtorŭ se îngrămădi peste ei şi năvăli peste şinorŭ, se vĕḑură siliţĭ sĕ lase şi ei şinorulŭ şi sĕ mérgă la ale lorŭ.

ULTIME SCIRĬ.

Roma, 5 Iulie. Se vorbesce aicĭ, că împĕratulŭ Wilhelm va visita pe regele Humberto în Monza pe la finea lunei lui Augustŭ.

Roma, 5 Iulie. Se anunţă apariţiunea a două nouĕ enciclice ale Papei Leo XIII asupra raporturilorŭ bisericei cătră statŭ şi asupra cestiunei sociale.

Sofia, 5 Iulie. Aniversarea alegerei prinţului Ferdinand se va serba în tótă Bulgaria cu mare festivitate. Prinţulŭ se va întórce în 25 Iulie în Sofia.

NECROLOGŬ.

Subscrişii cu inima frântă de durere aducŭ la cunoscinţa consângenilorŭ, amicilorŭ şi tuturorŭ cunoscuţilorŭ, cum că prea iubitulŭ lorŭ frate, cumnatŭ şi consângeanŭ **Ioanŭ Görög**, în etate de 36 anĭ, după unŭ morbŭ repentinŭ şi-a datŭ nobilulŭ sĕu sufletŭ în mânile Creatorului Marţĭ în 3 Iulie st. n. a. c. la 3 óre p. m. Rĕmăşiţele pământescĭ se vorŭ aşeḑa spre odichna eternă Mercurĭ în 4 Iulie st. n. la 6 óre d. a. în cimitirulŭ gr. cat. din loc.

Reghinŭ, la 3 Iulie 1888.

Vĕd. *Ecaterina Sceopolŭ*, *Elena Barbu*, *Sofia Neagoşiu*, *Iuliu şi Maria* ca fraţĭ şi surorĭ. *Patriciu P. Barbu*, *Petru Neagoşiu* ca cumnaţĭ.

*

Ştefanŭ Lovasŭ, notarŭ de cercŭ în Bobota, comitatulŭ Sĕlagiului, a rĕposatŭ în Iunie n. c. Fiă-i ţĕrîna uşóră!

Cursulŭ pieţei Braşovŭ

din 3 Iulie st. n. 1888

Bancnote românescĭ	Cump.	8.48	Vĕnd.	8.50
Argintŭ românescŭ .	„	8.44	„	8.46
Napoleon-d'orĭ . . .	„	9.88	„	9.91
Lire turcescĭ . . .	„	11.23	„	11.27
Imperialĭ	„	10.23	„	10.27
Galbinĭ	„	5.82	„	5.87
Scris. fonc. „Albina" 6%	„	101.—	„	—.—
„ „ „ 5%	„	98.—	„	98.50
Ruble rusescĭ . . .	„	117.—	„	118.
Discontulu	$6^1/_2$—8% pe anŭ.			

Cursulŭ la bursa de Viena

din 6 Iulie st. n. 1888.

Renta de aurŭ 4%	101.80
Renta de hârtiă 5%	89.80
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare .	151.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (1-ma emisiune) . .	97.60
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (2-a emisiune) . .	—.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (3-a emisiune) . .	115.—
Bonurĭ rurale ungare	105.—
Bonurĭ cu clasa de sortare	105.—
Bonurĭ rurale Banatŭ-Timişŭ . . .	104.75
Bonurĭ cu cl. de sortare	104.50
Bonurĭ rurale transilvane	104.25
Bonurĭ croato-slavone	104.—
Despăgubirea pentru dijma de vinŭ unguresců	100.60
Imprumutulŭ cu premiulŭ unguresců	129.75
Losurile pentru regularea Tisei şi Seghedinului	124.60
Renta de hârtiă austriacă	81.25
Renta de argintŭ austriacă	82.60
Renta de aurŭ austriacă	112.75
Losurĭ din 1860	139.—
Acţiunile băncei austro-ungare . . .	878.—
Acţiunile băncei de creditŭ ungur. .	300.55
Acţiunile băncei de creditŭ austr. .	308.50
Galbenĭ împĕrătescĭ	5.89
Napoleon-d'orĭ	9.91
Mărcĭ 100 împ. germane	61.25
Londra 10 Livres sterlinge	125.05

Editorŭ şi Redactorŭ responsabilŭ:
Dr. Aurel Mureşianu.

Ridică ochii: d-na Paiu plângea.

Zina înţelese că o Lacrimă luase pe Risŭ. Pe pământŭ zări urmele a patru picioruşe pe care ea le urmări până ce ajunse la urna lacrimătoriă.

Risu şi Lacrima tocmai erau sĕ iscălescă contractulŭ de căsĕtoriă.

C'unŭ singurŭ bobĕrnacŭ zîna rĕsturnă urna şi asvêrli peste capŭ pe tênĕra păreche, pe Suspinŭ, care făcea pe notarulŭ şi pe toţĭ martorii familiei.

„Astfelŭ scii tu sĕ-ţĭ ţii jurămintele? îlŭ întrebă zîna pe Risŭ.

— Dómnă, dise Lacrima, nu certa pe mirele meu! Eu sunt singura vinovată.

— Mirele d-tale? rĕspunse zîna. Nu vorbescĭ seriosŭ. O Lacrimă nu se póte mărita c'unŭ Risŭ."

Pe urmă luă în mână pe celŭ care trebuia sĕ vindece pe d-nu Paiu şi sburá spre castelŭ.

In vremea asta, Onosŭ, schimbatŭ în măgarŭ, şi Anser, schimbatŭ în gâscă, mergeau alăturĭ.

Deşi pe când erau ómenĭ nu erau frumoşĭ, cu tóte astea le părea rĕu după forma d'întâiu şi se jăleau că suntŭ siliţĭ unulŭ sĕ umble în patru labe, şi altulŭ ca sĕ pórte pene.

Nu cutezau sĕ se întórcă acasă; se opriră într'o pădure şi adormiră.

Onos visă unŭ samarŭ şi Anser visă o frigare.

Când se deşteptară se vĕḑură înconjuraţĭ de nisce ómenĭ cu înfăţisare sĕlbatică şi la care armele şi sdrenţele cele multe nu erau semne bune.

Unulŭ din ei ţinea pe Onos de comă, pe Anser de gâtŭ. Elŭ ḑicea tovarăşilorŭ:

„Sunt ostenitŭ, măgaru ĕsta are sĕ mĕ pórte. Mĭ-e fóme, gâsca asta are sĕ mĕ hrănéscă. Sĕ scițĭ dragii mei că Provedinţa nu uită nicĭ odată pe căpitanŭ Cuţitóie."

Onos şi Anser tresăriră. Numele ĕsta de Cuţitóie era alŭ unui căpitanŭ de tĕlharĭ, care, fără nicĭ o sfiélă, despoia pe călĕtorĭ şi la trebuinţă chiar îi trimetea pe lumea cealaltă.

Pentru Onos era o ruşine sĕ ducă în spinare astfelŭ de ticălosŭ; pentru Anser ca sĕ-lŭ hrănéscă era mórtea. Zina, din fericire, nu le luase darulŭ vorbirii. Ei spuseră numai de câtŭ cine erau şi cum îi chema.

„De vreme ce sunteţĭ doctorĭ, ḑise Cuţitóie, trebue sĕ aveţĭ clienţĭ.

— Veḑĭ bine; chiar d-nu Paiu e clientu nostru, i se rĕspunse.

— Bine; decă m'ajutaţĭ sĕ'lŭ jăfui de bogăţiile lui, tu, măgarule, ai sĕ fii lăsatŭ liberŭ, şi tu, gâscă, scapĭ viă, nevătămată."

Onos şi Anser primiră bucurosŭ. Ei puseră pe tâlharĭ la castelŭ.

Tótă lumea era sculată când ajunseră ei.

Pe când caii înşeuaţĭ nichezau şi cânii gata de plecare lătrau, slugile spuneau verḑĭ şi uscate.

„Zîna Aerului, îşĭ ḑiceau ei, a adusŭ unŭ doctorŭ, care e mai învĕţatŭ decâtŭ e grosŭ, şi care într'o clipă a vindecatŭ pe stăpânu nostru de hipohondria lui. Trăiască zîna Aerului! trăiască doctoru celŭ micŭ! trăiască stăpânu nostru!"

Onos, Anser şi tâlharii, carĭ se pitiau pe după unŭ stufişŭ, vĕḑură pe d-nu şi d-na Paiu, pe Zînă şi pe Risŭ.

Cei trei dintâiu încălicară pe nisce cai mândri, ér Risu încălecă pe o ogăróică mică.

D-nu Paiu era totŭ aşa de veselŭ ca mai înainte, mulţămită Risului; de aceea vrea elŭ încă odată sĕ împărtăşéscă plăcerile pe carĭ buna natură le dă gentilomilorŭ dela ţĕră. Plăcerile astea stau în a omorî animale nevinovate. De aceea şi d-nu Paiu vrĕ sĕ omore unŭ cerbŭ.

D-na Paiu, Zîna şi Risu nu trebuiau sĕ lipsescă dela vênătóre. Dér ogăróica cea mică, care era iute, o luă la fugă. Pentru ca s'o astêmpere din fugă, călăreţu ei îşĭ învêrti buzduganu şi toţĭ începură a rîde.

Rîḑêndŭ, Cuţitóie dă semnulŭ luptei.

Rîḑêndŭ, ómenii lui esŭ şi-şĭ îndreptară puscile spre vênătorĭ.

Rîḑêndŭ, slugile tremurau de frică.

Rîḑêndŭ d-nu şi d-na Paiu îşĭ ḑicŭ: „Suntemŭ pierduţĭ!"

Când deodată vine Lacrima cu speranţa sĕ mai vĕdă odată pe scumpulŭ ei Risŭ.

Risu, cum o zăresce, îşĭ pierde minţile, scapă scările şi cade pe iérbă. Lacrima dă unŭ ţipĕtŭ sfăşietorŭ şi nimenĭ nu se póte ţine sĕ nu plângă.

Ştergêndu'şĭ ochii, tâlharii asvêrle armele.

Rîḑêndŭ şi plângêndŭ, slugile punŭ mâna pe ele.

Rîḑêndŭ şi plângêndŭ, căpitanu Cuţitóie fuge.

Rîḑêndŭ şi plângêndŭ, Onos se repede în coşarŭ şi Anser în coteţŭ. Acolo îi lăsămŭ.

Rîḑêndŭ şi plângêndŭ, d-nu şi d-na Paiu îşĭ ḑicŭ:

„Suntemŭ scăpaţĭ!"

Şi zîna, vĕḑêndŭ că numai Lacrimei datorescŭ ei scăparea lorŭ, dă voiă logodiţilorŭ sĕ se cunune.

D'atuncĭ, orĭ de câte orĭ Risu îşĭ scutură buzduganu prea tare, Lacrima alérgă ca sĕ cumpetéze efectele ce le-a produsŭ bărbatulŭ sĕu în nemulŭ omenescŭ.

Tradusŭ de **I. S. Spartali.**

ad. Nru. 162—1888

CONCURSŬ.

Devenindŭ vacante cu 1 Septemvrie a. c. st. nou la şcóla civilă de fete cu internatŭ a „Associaţiunei transilvane pentru literatura română şi cultura poporului românŭ" **3 posturi de învĕţătorŭ,** dintre carĭ unulŭ va fi numitŭ şi directorŭ, **unŭ postŭ de învĕţătóre** şi **postulŭ de directóră a internatului,** pentru ocuparea acelora se escrie prin acésta concursŭ.

A. Doritorii de a ocupa vre-unulŭ dintre posturile de învĕţătorŭ (învĕţătóre) au sĕ presinte următórele documente:

a) atestatŭ de botezŭ;

b) documentŭ despre cualificaţiunea cerută prin legea statului (§ 103 a art. de lege XXXVIII din 1868) pentru ocuparea de posturĭ de învĕţătorĭ la şcóle civile;

c) o arĕtare în scrisŭ despre studiile pregătitóre şi despre ocupaţiunea de până acum;

d) arĕtarea specialităţii pentru care este pregătitŭ cu deosebire, şi

e) fiindŭ limba română limba de propunere, sĕ dovedéscă, că posedŭ perfectŭ limba română în vorbire şi în scriere.

Pentru postulŭ de învĕţătóre se cere, pe lângă cualificaţiunea amintită mai susŭ, şi cualificaţiune specială pentru lucrulŭ de mână şi versta de celŭ puţinŭ 20 anĭ.

Concurenţii, carĭ vorŭ dovedi aptitudine specială în privinţa cunóscerei şi a limbei germane, francese, a gimnasticei seu a altei specialităţi de şcólă, vorŭ ave preferinţă între cei altfelŭ cu pregătirĭ egale.

Fie-care concurentŭ care va fi alesŭ învĕţătorŭ seu învĕţătóre se obligă a propune până la maximulŭ de 30 óre pe sĕptĕmână.

B. Fiitórea directóră va ave sĕ dovedéscă:

a) că e femeă cultă;

b) că e mai înaintată în etate şi necăsătorită (eventualŭ vĕduvă fără pruncĭ) şi

c) că e versată în economia de casă.

ad *A.* Cu posturile de învĕţătorĭ suntŭ împreunate următórele beneficii:

a) învĕţătorilorŭ salariu anualŭ de câte 700 fl. v, a. şi 150 fl. v. a. banĭ de cuartirŭ;

b) învĕţătorei pe lângă întréga întreţinere în internatŭ (viptŭ, locuinţă, încălḑitŭ, luminatŭ, spălatŭ) salariu anualŭ de 400 fl. v. a.;

c) învĕţătorului numitŭ directorŭ, adausŭ la salariu de 100 fl. v. a. pe anŭ, şi adausŭ de 50 fl. v. a. pe anŭ la banii de cuartirŭ.

ad. *B.* Cu postulŭ de directorŭ a internatului suntŭ împreunate următórele beneficii:

a) pe lângă întréga întreţinere în internatŭ (viptŭ, locuinţă, încălḑitŭ, luminatŭ, spălatŭ) salariu anualŭ de 400 fl. v. a.;

b) adausŭ la salariu de 100 fl. v. a. pe anŭ.

Concursele însoţite de documentele numite mai susŭ sĕ se presente subsemnatului comitetŭ până la **31 Iulie st. n.** a. c.

Din şedinţa comitetului Associaţiunei transilvane pentru literatura română şi cultura poporului românŭ, ţinută în Sibiiu la 23 Iunie n. 1888.

In lipsă de preşedinte:

G. Bariţiu. **Dr. Ioanŭ Crişianŭ,** secretaru II

91,3—3

Nru 5981—1888.

PUBLICAŢIUNE.

Joi în 12 Iulie a. c. după prânḑŭ la 3 óre se va ţinea în oficiolatulŭ economicŭ orăşenescŭ o nouă pertractare de oferte asupra arêndărei mai josŭ amintitelorŭ obiecte aparţinĕtóre comunei orăşenescĭ Braşovŭ.

Se provócă decĭ toţĭ oferenţii ca celŭ multŭ până în 12 Iulie a. c. înainte de prânḑŭ, 12 óre, sĕ 'şĭ aştérnă la administratorulŭ orăşenescŭ Ernst Hintz ofertele scripturistice provĕḑute cu unŭ timbru de 50 cr., cu unŭ vadiu de 10°/₀ din chiria anuală oferată constătătorŭ în banĭ gata seu în hârtii de preţŭ valabile pentru cauţiune.

Sĕ se amintéscă în ofertŭ, cumcă pentru care obiectŭ se oferéză şi se conţină totdeodată dechiaraţiunea că oferentului 'i suntŭ cunoscute condiţiunile contractuale şi de oferte şi că se supunŭ lorŭ.

Condiţiunile aceste se potŭ vedea, până la ḑiua pertractărei de oferte, în decursulŭ órelorŭ oficióse în oficiolatulŭ economicŭ orăşenescŭ.

Chiriea are sĕ fie în banĭ gata şi sĕ se amintéscă în ofertŭ atâtŭ în cifre câtŭ şi în litere.

Obiectele de închiriatŭ suntŭ următórele:

1. Prăvălia din târgulŭ flosului Nru. 17, chiria de pân'acum 820 fl. —
2. Berăria orăşenéscă . . . . „ „ „ 3271 fl. 50

Braşovŭ, 27 Iunie 1888.

17 M. 3—3 **Magistratulŭ orăşenescŭ.**

Avisŭ d-lorŭ abonaţĭ!

Rugăm pe d-nii abonaţĭ ca la reînoirea prenumeraţiunei sĕ binevoiască a scrie pe cuponulŭ mandatului postalŭ şi numerii de pe făşia sub care au primitŭ diarulŭ nostru până acuma.

Domnii, ce se abonéză din nou, sĕ binevoiască a scrie adresa lămuritŭ şi sĕ arate şi posta ultimă.

Totodată facemŭ cunoscutŭ tuturorŭ D-lorŭ abonaţĭ, că mai avemŭ din anii trecuţĭ numerĭ pentru complectarea colecţiunilorŭ „Gazetei," precum şi câteva întregĭ colecţiunĭ, pentru carĭ se potŭ adresa la subsemnata Administraţiune în casŭ de trebuinţă.

„Administraţiunea Gaz. Trans"

Tipografia A. MUREŞIANU Braşovŭ.